

РЕШЕНИЕ

№ 521

гр. София, 25.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 11.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на
прокурора С.Николов, като разгледа дело номер **10441** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от
Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за
административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция "Инспекция по труда"-Софийска
област срещу Решение от 03.07.2012г. на Софийски районен съд, Наказателно
отделение, 6-ти състав по НАХД № 2791 по описа за 2012г. С обжалваното решение е
отменено Наказателно постановление № 23-2304302/03.01.2012г., издадено от
Директора на Дирекция "Инспекция по труда"-Софийска област, с което на основание
чл.416, ал.5 във вр. с чл.413, ал.2 от Кодекса на труда /КТ/ на [фирма] е наложена
имуществена санкция в размер на 1 500 лева за нарушение на чл.5, ал.2 от Закона за
здравословни и безопасни условия на труд /ЗЗБУТ/ във вр. с чл.6 от Наредба № 2 за
минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд.

Недоволен от решението, касаторът го обжалва като незаконосъобразно и
необосновано, като излага съображения, че неправилно въззивният съд не е възприел
легалните дефиниции на понятията "възложител" и "работодател", съдържащи се в § 1
от Допълнителните разпоредби на Наредба № 2 за минималните изисквания за
здравословни и безопасни условия на труд и е отменил предвид това наказателното
постановление.

В съдебно заседание се представлява от юрк.Н., която поддържа касационната жалба

на изложените в нея основания и моли съда да отмени обжалваното решение като вместо него постанови друго, с което да потвърди обжалваното наказателно постановление.

Ответникът - [фирма], редовно и своевременно призован за датата на съдебното заседание, не изпраща представител и не ангажира становище по касационната жалба. Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, намира касационната жалба за допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

След като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба, основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира касационната жалба за неоснователна по следните съображения:

За да постанови обжалваното решение, въззивният съд е обсъдил всички събрани по делото доказателства, относими към настоящия спор, въз основа на които е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП, видно от съдържанието им, са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 ЗАНН, поради което не са налице формални предпоставки за отмяната на обжалваното НП. За да постанови отменителното си решение съдът е приел, че при издаване на наказателното постановление е допуснато нарушение на материалния закон, с оглед което неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на [фирма]. Съдът е достигнал до този извод въз основа на установената от него фактическа обстановка, а именно:

На 08.09.2011г. свидетелят Н. И. А. - младши инспектор в Дирекция "Инспекция по труда"-Софийска област, заедно със свидетелите К. К., Р. Р. и Н. Н. - инспектори в Дирекция "Инспекция по труда"-Софийска област, извършили проверка по спазване на трудовото законодателство на строителен обект "Жилищна сграда с кафене", находящ се в [населено място], УПИ ХХІІІ-108, кв.12 по плана на м."Л. Център" /до "С. Център, зад магазин "Ф."/ с възложител [фирма] и изпълнител на строителните и монтажните работи /СМР/ [фирма] и подизпълнител - [фирма]. При проверката А. установил, че има трима работници, които работят на покривната плоча на височина /над 10м/, като не са предприети необходимите мерки, предотвратяващи падане на хора или предмети от височина чрез подходящо оборудване, колективни и/или лични предпазни средства или с използването на защитни съоръжения или предпазни колани, захванати към устойчива и здрава конструкция. Свидателят А. приел, че това е предпоставка за възникване на трудова злополука и неизпълнение на задълженията за осигуряване на безопасност при работа на височина. След извършената проверка на място извършил проверка на документите, представени от възложителя на строителния обект на 13.09.2011г., 27.09.2011г. и 29.09.2011г.

В протокол от извършена проверка от 08.09.2011г., 13.09.2011г., 27.09.2011г. и 29.09.2011г. било дадено задължително предписание на [фирма], в качеството му на възложител по смисъла на § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Наредба № 2 от 22.03.2004г., да изисква осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд на работниците на строителя.

С оглед констатациите от проверката А. в присъствието на свидетелите К. К., Р. Р. и Н. Н., съставител АУАН № 23-2304302 от 29.09.2011г., с който приел, че [фирма] е извършило нарушение на разпоредбата на чл.5, ал.2 от ЗЗБУТ и чл.6 от Наредба № 2

от 22.03.2004г. Въз основа на съставения акт било издадено обжалваното наказателно постановление, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 4 000 лева.

По делото е представено споразумение от 28.10.2011г. по чл.415г от Кодекса на труда по АУАН № 23-2304302 от 29.09.2011г., сключено между Директора на Дирекция "Инспекция по труда"-Софийска област и [фирма], с което страните се споразумяват, че констатациите по акта са верни и за извършеното административно нарушение на [фирма] ще бъде наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева.

Въз основа на така установеното от фактическа страна районният съд е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на разпоредбите на ЗАНН и приложимите специални закони /КТ, ЗЗБУТ и Наредба № 2/, с оглед което неправилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на ответника в касационното производство и е отменил обжалваното наказателно постановление, с което е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева. В тази връзка въззивният съд е приел, че след като не са налице доказателства за одобряване на споразумението от 28.10.2011г. от административно-наказващия орган, същото не е влязло в сила.

Тези изводи на районния съд се споделят изцяло от касационната инстанция в настоящия и съдебен състав.

От доказателствата по делото се установява, че [фирма] е възложител на строеж "Жилищна сграда с кафене", находящ се в [населено място], УПИ XXIII-108, кв.12 по плана на м."Л. Център". Съгласно разпоредбата на чл.5, ал.2 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд /ЗЗБУТ/, посочена като нарушена разпоредба в АУАН и НП, в процеса на проектирането, строителството и въвеждането в експлоатация на обектите възложителят е отговорен и изисква, а съответните контролни органи контролират спазването на правилата и нормите за здравословни и безопасни условия на труд от проектанта и от строителя. Административнонаказателната отговорност на [фирма] е ангажирана, но в качеството му на работодател по см. на § 1, т.1 ДР КТ за неизпълнение на задължението, произтичащо от чл.5, ал.2 ЗЗБУТ, с което е осъществен състава на чл.413, ал.2 КТ. Последната разпоредба предвижда налагане на имуществена санкция в размер от 1500 до 15 000 лева на работодател, който не изпълни задължението си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд.

От доказателствата по делото се установява, че между [фирма] и [фирма], е сключен договор, по силата на който [фирма], в качеството му на възложител възлага на [фирма] да извърши до степен на завършеност "груб строеж" обект "жилищна сграда", находяща се в УПИ XXIII-108, кв.12 по плана на м."Л. Център". Предвид това, качеството "работодател" има дружеството-изпълнител по договора на възложените строителни и монтажни работи. От представения по делото договор не може да бъде установена датата, на която е сключен. Видно от отбелязванията, направени на всяка страница от него, срещу изпълнител е изписана дата 13.09.2011г., т.е. след датата на първоначалната проверка, извършена от служители на ДИТ Софийска област. Независимо от това, от административнонаказващия орган не е извършено установяване дали работниците, заварени на строежа се намират в трудово правоотношение с [фирма], което да потвърждава констатациите по АУАН и качеството, в което е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

На следващо място към доказателствата по делото е приобщена Заповед №

0426/22.12.2010г. на Изпълнителни директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда", с която е определен териториалния обхват на контролна дейност на служителите в дирекции "Инспекции по труда", които имат правомощия на инспектор по чл.20, ал.2 от У. правилник на ИА ГИТ. Съгласно т.17 от заповедта на служителите в Дирекция "Инспекция по труда"-Софийска област, е определен териториален обхват на дейност на територията на Софийска област, както и на територията на Столична община – за райони Искър, Т., К. село, О. купел, В., Н. Искър, К., П. и Б.. Район "Л."-Столична община не е посочен сред изчерпателно изброените райони от Столична община, на чиято територия се простират правомощията на инспектори от ДИТ Софийска област, поради което извършената проверка и актът за установяване на административното нарушение е съставен от служители на ДИТ Софийска област, извън обхвата на териториалната им компетентност.

Видно от диспозитива на обжалваното решение се отменя Наказателно постановление № 23-2304302/03.01.2012г., издадено от Директора на Дирекция "Инспекция по труда"-Софийска област, с което на основание чл.416, ал.5 във вр. с чл.413, ал.2 от Кодекса на труда /КТ/ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева. Посоченият размер от 1 500 лева на имуществената санкция вместо действителният от 4 000 лева, предвид мотивите, изложени в съдебния акт, следва да бъде възприет като техническа грешка. От изложеното в съдебното решение безспорно се установява формираната воля на съда да отмени изцяло обжалваното наказателно постановление. Не е налице порок, който да обуславя отмяната на съдебното решение на това основание. Така допуснатата техническа неточност е отстранима по реда на чл.414, ал.1 НПК във вр. с чл.84 ЗАНН.

Водим от горното Административен съд-София-град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 03.07.2012г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 6-ти състав по НАХД № 2791 по описа за 2012г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.